Lietas Nr. 1A33009217
Lietas arhīva Nr. 104AA-0438-18/6

SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 10.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnesis Juris Stukāns,
tiesnesis Boriss Geimans,
tiesnese Irīna Jansone
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu saistībā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 1.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 10.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes (turpmāk – VP RRP) Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors Aleksejs Miščenko sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 185038 (turpmāk – protokols) /pers. B/ par to, ka 2016.gada 6.oktobrī plkst.14.00 pie nama /adrese/, /pers. B/ tīši nodarīja /pers. D/ maznozīmīgus miesas bojājumus tīši izdarot vairākus sitienus ar rokām pa galvu un ķermeni un iesitot ar kāju pa galvu (eksperta atzinums Nr./atzinuma Nr./).

Tādējādi /pers. B/ izdarīja administratīvo pārkāpumu par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $167.^2$ panta pirmajā daļā.

Ar VP RRP Rīgas Zemgales iecirkņa priekšnieka vietnieka 2017.gada 22.februāra lēmumu Nr. PC185038 (15) (turpmāk – Sākotnējais lēmums) /pers. B/ par LAPK $167.^2$ panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu uzlikts naudas sods 300,00 *euro* apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam /pers. B/ iesniedza sūdzību un ar VP RRP Kartības policijas pārvaldes priekšnieka 2017.gada 5.aprīļa lēmumu Nr. 679 (turpmāk – Iestādes lēmums) sūdzība tika noraidīta, bet Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumu /pers. B/ pārsūdzēja Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 1.jūnija spriedumu Iestādes lēmums atstāts negrozīts un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesa savā spriedumā norādījusi, ka atbilstoši LAPK $289.^{13}$ panta trešās daļas regulējumam, pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai argumentācijai par administratīvā pārkāpuma (tā sastāva) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētajā lietā.

Pirmās instances tiesa pārbaudījusi un izvērtējusi administratīvās pārkāpuma lietas materiālus secinājusi, ka tieši /pers. B/ 2016.gada 6.oktobrī plkst.14.00 transportlīdzekļu stāvlaukumā pie nama /adrese/, tīši nodarīja /pers. D/ maznozīmīgus miesas bojājumus, ko apliecina eksperta atzinums Nr./atzinuma Nr./.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka visi lietā esošie pierādījumi to kopsakarā pierāda faktu, ka protokolā norādītajā laikā un vietā atradies tieši /pers. B/, un tieši viņš un nevis kāda cita persona bija tā, kas nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus cietušajai personai.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka /pers. B/ iesniegtā sūdzība par Sākotnējo lēmumu un iesniegtā sūdzība par Iestādes lēmumu ir analogas – to saturs ir analogs, kā arī to, ka iestāde pārsūdzētajā Iestādes lēmumā sniegusi vērtējumu sūdzībā minētajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertajiem argumentiem, pirmās instances tiesa atzinusi, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka nav konstatējusi apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt iestādes amatpersonu objektivitāti un, ka iestādes amatpersonas tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresētas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka administratīvais sods /pers. B/ noteikts 300,00 EUR, kas ir tādā apmērā, kas atbilst LAPK $167.^2$ panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sankcijai.

Par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 1.jūnija spriedumu /pers. B/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norādījis sekojošo.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt virknei tiesas izvirzīto argumentu norādījis, ka procesa virzītājs ir pierādījis faktu, ka cietušajam ir nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi ar tīšu nodomu, kur kvalifikācija piemērota pēc LAPK $167.^2$ panta, kā arī ir pierādīts fakts, ka viņš atradies Ceļu satiksmes drošības direkcijā, ņemot par pamatu video novērošanas kameru ierakstus, tomēr šie argumenti nepierāda nedz to, ka viņš – sūdzības iesniedzējs būtu vadījis SIA "/Nosaukums/" piederošo automašīnu /TL marka/ C5, valsts numura zīme /reģistrācijas numurs/, nedz faktu, ka konkrēti viņš būtu vainojams miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam. Policijas darbinieki, veicot izmeklēšanas darbības nav ievērojuši procesuālo kārtību. Nekur nefiksētas sarunas ir veiktas ar SIA "/Nosaukums/" darbiniekiem tos iebiedējot ar krimināltatbildību, kā arī pieprasot paskaidrojumus tie nav noformēti rakstveidā. Iegūtā nepārbaudītā informācija vēlāk tikusi lēmumā iekļauta kā pierādījums. No darbinieka tikusi pieprasīta informācija par to, kurš pārvietojās ar uzņēmuma automašīnu un jautājumi, kurus procesa virzītājs ir pats noteicis pēc savas iniciatīvas un kuri nav izsekojami rakstveida formā, tādā veidā liedzot gan viņam – sūdzības iesniedzējam, gan arī tiesai vērtēt iegūtas informācijas pilnīgumu un objektivitāti. Viss lēmums balstīts uz netiešiem pierādījumiem, kuri iegūti sarunu ceļā, bez neviena lietiska pierādījuma, izņemot cietušā veiktās ekspertīzes slēdzienu par miesas bojājumiem. Nav pierādīts, ka tieši viņš –

sūdzības iesniedzējs būtu vainojams cietušajam nodarītajos miesas bojājumos, kā arī procesa virzītājs nav pierādījis, ka konkrētā persona viņš – sūdzības iesniedzējs būtu persona, kura ir nodarījusi miesas bojājumus cietušajam. Tiesa nav vērtējusi iesniegtos pierādījumus, to iegūšanas veidu un ievēroto procesuālo kārtību to noformēšanā. Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka spriedumu pārsūdz pilnā apmērā.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde un cietušais /pers. D/ viedokli par apelācijas sūdzību nav iesnieguši.

Saskaņā ar LAPK 289.^{21} panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, pamats Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai (turpmāk – tiesas kolēģija) pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nav objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem un pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Iestādes lēmumā un Rīgas rajona tiesas 2018.gada 1.jūnija spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc tiesas kolēģija pilnībā pievienojas Iestādes lēmumā un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajai motivācijai.

LAPK 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumus vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu.

Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā norādījis, ka nav pierādīts, ka tieši viņš būtu vainojams cietušajam nodarītajos miesas bojājumos, ka policijas darbinieki nav ievērojuši procesuālo kārtību veicot izmeklēšanas darbības, kā arī tiesa nav vērtējusi iesniegtos pierādījumus.

Tiesas kolēģija nekonstatē to, ka nebūtu ievērota procesuālā kārtība. Tāpat administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki kādu personīgu motīvu vadīti būtu ieinteresēti administratīvi sodīt /pers. B/.

Tiesas kolēģija secina, ka no lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ nav vēlējies sadarboties ar policiju un vairākkārtējos aicinājumus ierasties VP RRP Rīgas Zemgales iecirknī administratīvā pārkāpuma lietvedības veikšanai ir ignorējis.

Atbilstoši LAPK 244.panta nosacījumiem, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Lietā esošos pierādījumus pirmās instances tiesa izvērtējusi, balstoties uz likuma prasībām, izvērtēta pierādījumu ticamība un tiesas kolēģijas ieskatā nav konstatēti tādi apstākļi, kas izraisītu saprātīgas šaubas par /pers. B/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. B/ vaina nešaubīgi pierādīta ar ziņām par /pers. B/ atrašanos 2016.gada 6.oktobrī plkst.13.52 CSDD blakus pārkāpuma vietai (78.-80.lietas lapa), ko /pers. B/ sākotnēji noliedza (ziņojums, 38.lietas lapa), un ar cietušā /pers. D/ norādīto, ka 2016.gada 28.novembrī Valsts policijas darbinieki uzrādīja viņam uzņēmuma, kam pieder automašīna /TL marka/ C5, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valdes priekšsēdētāja /pers. B/ fotoattēlu, ko (/pers. D/) atpazina kā uzbrucēju, kas nodarīja viņam (/pers. D/) miesas bojājumus 2016.gada 6.oktobrī pēc adreses /adrese /. Personu atpazinis pēc sejas formas, deguna un vaigiem, ir pilnībā pārliecināts, ka viņam (/pers. D/) uzbruka tieši /pers. B/ (52.lietas lapa).

Faktu, ka /pers. B/ neatzīst savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tiesas kolēģija vērtē kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības.

Tiesas kolēģija pievienojas tiesu praksē nostiprinātai atziņai, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(piem., sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr.SKA-156/2009).*

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošos pierādījumus nerodas šaubas, ka protokolā norādītajā laikā un vietā atradies tieši /pers. B/, un tieši viņš un nevis kāda cita persona bija tā, kas nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus cietušajai personai.

Izvērtējot pārējos apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, tiesas kolēģija secina, ka tie daļēji jau ir ņemti vērā un izvērtēti iestādes un tiesas nolēmumos, un tiek motivēts, kādēļ tie tiek noraidīti.

Tiesas kolēģija norāda, ka tas, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis nesakrīt ar iestādes un pirmās instances tiesas secināto, nedod pamatu uzskatam, ka pārkāpums nav noticis, un neliecina, ka pirmās instances tiesa pārkāpusi pierādījumu vērtēšanas noteikumus.

Tiesas kolēģija norāda, ka sūdzības iesniedzām piemērotais sods ir noteikts atbilstoši panta sankcijai un likuma prasībām

Apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi apstākļi, kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21} un 289.^{22} pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas rajona tiesas 2018.gada 1.jūnija spriedumu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā.

Tiesnesis Juris Stukāns
Tiesnesis Boriss Geimans
Tiesnese Irīna Jansone